

oprette enten i Bælum eller i Terndrup, er den Sag for Tiden under Overveielse, og den vil rimeligvis ende paa den Maade, at Telegraflationen skal være i Bælum, men at Linien, da dette er forbundet med høist ubethdelige Omkostninger, føres over Terndrup, for at den senere eventuelt kan benyttes, hvis en Station skulde blive oprettet i Terndrup — Naar den ærede Ordfører mente, at der var noget Uklart i mine Ytringer om Industriudstillingen i Stokholm, tror jeg dog ikke, han har fuldkommen Ret deri; jeg indskrænkede mig til at henvide til min Skrivelse, der findes trykt mellem Bilagene, og i denne findes der næppe nogen Uklarhed. Om Udstillingen i Stokholm i 1886 virkelig kommer i Stand, ser jeg mig lige saa lidt i Stand til at afgjøre med Sikkerhed som den ærede Ordfører, men derimod veed jeg, at Afholdelsen af denne Udstilling blev bebudet ved Kongen af Sveriges Throntale, og at der er begjæret betydelige Bevillinger, som ere givne af det ene Kammer, men nægtede af det andet Kammer, saa at altsaa Spørgsmaalet, om der bliver Noget ud af Udstillingen, formentlig — deri har den ærede Ordfører Ret — er noget usikkert i Diebliffet, men hos mig er der ikke nogen Usikkerhed til Stede. Skal Udstillingen afholdes til næste Aar, vil det være nødvendigt, at man, for at Industriforeningen kan sættes i Stand til at bidraae til en værdig Repræsentation af den danske Industri i Stokholm, i dette Diemed stiller en Sum paa denne Finantslov til Foreningens Disposition. Kommer Udstillingen ikke i Stand, er det en Selvfølge, at Pengene saa spares, og kommer den i Stand, er det en nødvendig Betingelse, at Bevillingen optages paa dette Mars Finantslov, for at den overhovedet kan komme til Nytte. Den meget ærede Formand henlebede i Anledning af en Tale af det ærede Medlem fra Aalborg (Fiel) Opmerksomheden paa, at her kun ligger til Forhandling et bestemt Ufsnit af Finantsloven, og at de almindelige politiske Betragtninger altsaa ikke ere paa rette Sted her i dette Diebliff, men maa forbeholdes til Slutningsforhandlingen eller til et andet Tidspunkt. Jeg skal derfor heller ikke komme ind derpaa; men da den ærede Folkethingsmand for Odenfe Aants 4de Valgtreds (Monrad) bebreidede mig, at jeg havde opskillet et meget stort Antal af Vædringsforslag — han yttrede, at det vrimlede af Vædringsforslag — uagtet jeg vidste, at de vilde blive flaaede ned for Gode, ja, at jeg endog havde tilspøiet, at jeg vilde forelægge dem alle i Landstinget, uagtet jeg maatte vide, at Resultatet deraf kun vilde blive, at

de atter blev flaaede ned her i Thinget, tror jeg, at den ærede Folkethingsmands Bebreidelse mod mig ikke var helt befoiet. Jeg gjorde i Gaar Rede for, hvorfor jeg havde opstillet et saa stort Antal af Vædringsforslag, jeg gjorde Rede for, at Grundden dertil var den, at jeg ikke i Finantslovens 2den Behandling her i dette Thing havde nogen Veiledning til at bedømme, hvilke enkelte af mine Vædringsforslag jeg kunde gjøre Regning paa at sætte igjennem, og at naar jeg altsaa nu forelagde dem for det ærede Finantsudvalg, ventede jeg, at der vilde blive givet mig Seilighed til at faae en Anledning af, hvilke Forslag jeg kunde haabe at sætte igjennem og hvilke ikke, og det havde da været muligt for mig, saafremt der overhovedet havde været nogen Tilbøielighed i Finantsudvalget til at gaa ind paa disse Vædringsforslag eller paa enkelte bestemte af dem, at lade de øvrige falde og kun holde paa disse. Men det forholder sig jo ikke saaledes. Vil man gennemgaa Vædringsforslagslisten, vil man se, at det ærede Finantsudvalg ikke har ment, at der var Anledning til at vise nogen som helst Smøkkommenhed lige overfor de enkelte Vædringsforslag. Jeg har derfor været nødt til at lade dem alle komme til Afstemning her i det høie Thing, uagtet jeg er forberedt paa, som jeg ogsaa i Gaar yttrede, at deres Skjæbne i Korveien er afgjort. Den samme ærede Folkethingsmand kom ind paa Spørgsmaalet om provisoriske Finantslove og yttrede i den Anledning, at selv om Ministeriet... (Monrad: Et Ministerium!)... et Ministerium kunde bestemme sig dertil, var der en stor Trost dert, at der var En, der var højere end Ministeriet, om hvem man kunde være vis paa, at Grundlovens Bevarelse laa ham særlig paa Hjerte. Jeg er for mit Bedkommende overbevist om, at det ærede Medlem ikke har villet fremsætte nogen som helst Insinuation imod det nuværende Ministerium, og det bekræftes jo ogsaa ved den Rettelste, som det ærede Medlem nu gjorde, men det kunde jo falde Andre ind at lægge en saadan Insinuation ind i denne Ytring, og det er af den Grund, at jeg tror, at der er tilstrækkelig Anledning for mig til at hævde, og hævde det saa stærkt, som jeg formaar, at Grundlovens Bevarelse ligger det nærværende Ministerium særlig paa Hjerte, ligger det ikke mindre paa Hjerte, end det ligger det ærede Folkething. I alt Fald stønner jeg ikke rettere, end at den Fremgangsmaade, som det høie Things Flertal har benyttet med sin Dagsorden af 19de November, og hvad der slutter sig dertil — ved disse Dagsordener vil det jo erindres,